

DUH TERORIZMA

Jean Baudrillard

Prevod Barbara Pogačnik

Ljubljana, Društvo Apokalipsa, 2005

»Vsi komentarji, vse, kar je bilo izrečeno, izdajajo gromozansko abreakcijo na sam dogodek in fascinacijo, s katero deluje na ljudi. Moralna obsodba in sveto združenje proti terorizmu ustrezajo neslutnemu občutku zmagoslavja ob tem, ko vidimo, da se pred našimi očmi sesuva ta svetovna supersila, ali še bolje, ob tem, da opazujemo, kako se nekako uničuje sama, kako v vsem svojem sijaju dela samomor. Kajti prav ona je zaradi te svoje nevzdržne moči povzročila vse to nasilje, s katerim je prežet ves svet, in torej tudi teroristično domišljijo, ki je (ne da bi se tega zavedali) naseljena v vseh nas.

To, da smo sanjarili o tem dogodku, da so o tem sanjarili vsi brez izjeme, kajti nihče se ne more izogniti temu, da ne bi sanjal o uničenju katerekoli sile, ki je postala toliko hegemonična, je nesprejemljivo za zahodnjaško moralno vest, vendar je kljub temu dejstvo, natanko izmerljivo po patetičnem nasilju vseh diskurzov, ki jo želijo izbrisati.« (Stran 6-7)

»Terorizem je nemoralen. Dogodek s Svetovnim trgovinskim centrom, ta simbolni izziv, je nemoralen in odgovarja globalizaciji, ki je tudi sama nemoralna. Torej bodimo nemoralni in če hočemo pri vsem skupaj kaj razumeti, pokukajmo malce onkraj Dobrega in Zla. Ker imamo vsaj enkrat pred sabo dogodek, ki je izziv ne le za moralo, temveč tudi za vsako drugo obliko interpretacije, poskušajmo imeti inteligenco Zla.

Ključna točka je prav tam: v popolnem protislovju z zahodno filozofijo, filozofijo razsvetljenstva, kar zadeva razmerje med Dobrim in Zlim. Naivno verjamemo, da se napredek Dobrega, njegov vzpon na oblast na vseh področjih (znanosti, tehnika, demokracija, človekove pravice), ujema s porazom Zla. Kot se zdi, ni nihče razumel, da se Dobro in Zlo povzpeta na prestol hkrati in v istem gibanju. Zmagoslavje enega ne potegne za seboj tudi izbrisa drugega, prej nasprotno. Zlo imamo metafizično za nesrečen spodrseljaj, toda ta aksiom, iz katerega izhajajo vse manihejske oblike boja Dobrega proti Zlu, je iluzoren. Dobro ne zmanjša Zla, sicer pa tudi nasprotno ni res: sta nezvedljiva eden na drugega, hkrati pa je njuno razmerje nerazvezljivo. V bistvu bi Dobro lahko porazilo Zlo le, če bi se odreklo temu, da je Dobro, kajti prav s tem, da si prisvaja svetovni monopol moči, povzroča vračanje štafete nasilja enakih razsežnosti.« (Stran 14-16)